REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO U VARAŽDINU
Varaždin, Kratka 1

BROJ: Kir-DO-354/2026-23
Varaždin, 15. listopada 2026.
AM/AM

ŽUPANIJSKOM SUDU U VARAŽDINU

Na broj: Kir-1310/2026

Protiv rješenja Županijskog suda u Varaždinu broj Kir-1310/2026-3 od 13. listopada 2026., u kaznenom predmetu protiv okrivljenog Stanka Kočevara, zbog kaznenog djela tjelesne ozljede iz čl. 117. st. 2. u vezi st. 1. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19., 84/21., 114/22., 114/23., 36/24. i 136/25.; dalje: KZ) i kaznenog djela prijetnje iz čl. 139. st. 3. u vezi st. 2. KZ-a, na temelju čl. 38. st. 2. t. 10. u svezi čl. 491. st. 1. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ Republike Hrvatske broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11., 91/12. – Odluka i Rješenje USRH, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 130/20., 80/22., 36/24., 72/25. i 13/26.; dalje: ZKP), podnosim

Ž A L B U

- zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja (čl. 470. u vezi čl. 496. ZKP-a)

Povodom prijedloga ovog državnog odvjetništva broj Kir-DO-354/2026-20 od 13. listopada 2026. da se protiv okrivljenika Stanka Kočevara zamjene mjere opreza iz čl. 98. st. 2. t. 4. i 5. ZKP-a istražnim zatvorom po čl. 123. st. 1. t. 3. ZKP-a, Županijski sud u Varaždinu je rješenjem broj Kir-1310/2026-3 od 13. listopada 2026., odbio prijedlog.

Protiv navedene odluke podnosi se žalba.

U obrazloženju pobijanog rješenja sud u bitnome navodi da se u konkretnome slučaju ne može govoriti o namjernom kršenju mjera opreza iz čl. 98. st. 2. t. 4. i 5. ZKP-a od strane okrivljenika, te da je kritične zgode susret okrivljenika sa žrtvom bio slučajan i da nije odraz namjere okrivljenika da pristupa žrtvi i uznemirava ju. Navedeno sud zaključuje s obzirom na to da iz navoda okrivljenika proizlazi da je on u predmetnu banku, a gdje se nalazila žrtva, došao radi obavljanja svoje redovite poslovne aktivnosti, štoviše imao je zakazan i termin, te da je isti u cilju izbjegavanja susreta sa žrtvom odustao od svoje namjere ulaska u banku, a da su stupovi na koje se poziva okrivljeni, onemogućavali mu da s veće udaljenosti vidi žrtvu i djelatnicu policije, kao i da je obraćanje okrivljenika žrtvi i djelatnici policije bila pogrešna reakcija okrivljenika u danoj situaciji koje postupanje nije bilo u namjeri kršenja mjera opreza.

Suprotno stavu suda, mišljenja smo da susret i izravno obraćanje okrivljenika žrtvi predstavlja takvo kršenje mjera od strane okrivljenika da je iste potrebno zamijeniti istražnim zatvorom. Naime, dana 12. listopada 2026. policijski službenici PU

varaždinske, PP Varaždin postupali su po dojavi Vesne Brodar da se nalazi u poslovnici OTP banke u Varaždinu, Augusta Šenoe 4, gdje je kroz prozor vidjela da neposredno kod ulaza u poslovnicu banke stoji njezin bivši suprug Stanko Kočevar. Pozvala je policiju jer se bojala izaći iz poslovnice, a dolaskom policijskih službenika na mjesto događaja bilo je razvidno da je ista uznemirena te je drhtala. Tijekom obavljanja razgovora s Vesnom Brodar ispred poslovnice banke, u jednom trenutku pokraj policijske službenice i Vesne Brodar prišao je Stanko Kočevar, pogledao u Vesnu i rekao „dobar dan gospođo, kako ste?“ Kada se policijska službenica okrenula prema Stanku Kočevaru, isti je izjavio: „dobar dan i vama gospođo, jel ima neki problem?“ i ušao u poslovnicu banke, nakon čega je Vesna Brodar rekla policijskoj službenici da je to Stanko Kočevar koji prema njoj ima izrečene mjere opreza.

Okolnost da je okrivljenik eventualno imao opravdan razlog za dolazak u poslovnicu banke ne može sama po sebi isključiti postojanje povrede izrečenih mjera opreza. Pritom je odlučno da se okrivljenik, nakon što je uočio žrtvu, istoj neposredno obratio. Takvo postupanje, promatrano u kontekstu prethodno izrečenih mjera opreza zabrane približavanja žrtvi i zabrane uspostavljanja ili održavanja veze s njom, nije moguće svesti na puku slučajnost odnosno nepromišljenu reakciju. Naprotiv, riječ je o neposrednom kontaktu s osobom koju je okrivljenik dužan izbjegavati, i to u situaciji u kojoj je znao da je takvo postupanje protivno svrsi izrečenih mjera opreza.

Pritom valja naglasiti da se povreda zabrane približavanja ne ostvaruje samo u namjernom dolasku na mjesto na kojem se žrtva nalazi, nego je potrebno cijeniti i ponašanje okrivljenika nakon što je postao svjestan prisutnosti žrtve. Čak i ako se prihvati tvrdnja okrivljenika da je u banku došao radi obavljanja redovite poslovne aktivnosti, takva okolnost ne opravdava njegovo naknadno izravno obraćanje žrtvi. Upravo suprotno, činjenica da je okrivljenik navodno nastojao izbjeći susret sa žrtvom, a potom joj se ipak izravno obratio, apsolutno dovodi u pitanje kredibilitet obrane u kojoj ističe kako nije imao namjeru ostvariti kontakt s njom. Okolnost da su stupovi na koje se poziva okrivljeni, onemogućavali da s veće udaljenosti vidi žrtvu i djelatnicu policije, također ne umanjuju značaj njegova postupanja, s obzirom na to da je okrivljenik, nakon što je prišao žrtvi i policijskoj službenici samostalno inicirao komunikaciju.

Ujedno, predmetni događaj potrebno je sagledati i iz perspektive žrtve, koja je zbog prisutnosti bivšeg supruga u neposrednoj blizini poslovnice banke osjetila strah, pozvala policiju jer se bojala izaći iz poslovnice, bila vidno uznemirena i drhtala pri dolasku policijskih službenika, što dodatno ukazuje na to da prisutnost okrivljenika za nju ne predstavlja bezazlen susret već situaciju koja je kod nje izazvala osjećaj ugroženosti. Pritom nije odlučno je li okrivljenik svoje obraćanje subjektivno smatrao bezazlenim ili kurtoazijom, već je potrebno ocijeniti objektivno značenje njegova postupanja u kontekstu odnosa sa žrtvom, ranijih događaja i svrhe izrečenih mjera opreza.

Posebno ističemo da predmetni događaj nije moguće promatrati izolirano, već u vezi s ranijim kršenjem mjera opreza od strane okrivljenika, do kojeg je došlo dana 12. rujna 2026. godine. Ta je okolnost od osobite važnosti za procjenu njegove spremnosti da poštuje izrečene mjere opreza i pridržava se ograničenja koja su mu određena radi zaštite žrtve. Ako je okrivljenik već ranije postupio protivno izrečenim mjerama opreza, a potom je ponovno došlo do događaja u kojem je ovoga puta

ostvario i neposredan kontakt sa žrtvom, tada se ne radi o izoliranom događaju koji bi se mogao pripisati slučajnosti, nego o ponavljanju postupanja koje dovodi u pitanje učinkovitost postojećih mjera. Slijedom navedenog, očito je da okrivljeni i nadalje ne prihvaća ozbiljnost svojih postupaka te nastavlja s uznemiravanjima žrtve što upućuje na činjenicu da se okrivljenik ni u daljnjem vremenu neće pridržavati izrečenih mu mjera, kao i na bojazan da će počiniti novo kazneno djelo, odnosno teže u smislu ostvarenja izrečenih prijetnji.

Stoga, uzimajući u obzir sve navedeno, odnosno da okrivljenikovo ponašanje predstavlja kršenje mjera opreza zabrane približavanja žrtvi i zabrane uspostavljanja i održavanja veze sa žrtvom smatramo da je potrebno protiv okrivljenog Stanka Kočevara naložene mjere opreza iz čl. 98. st. 2. t. 4. i 5. ZKP-a zamijeniti istražnim zatvorom.

Slijedom svega navedenog,

p r e d l a ž e m

da Županijski sud u Varaždinu ukine pobijano rješenje i predmet vrati na ponovno odlučivanje ili preinači odluku i okrivljeniku Stanku Kočevaru naložene mjere opreza iz čl. 98. st. 2. t. 4. i 5. ZKP-a zamijeni istražnim zatvorom po čl. 123. st. 1. t. 3. ZKP-a.

ZAMJENICA OPĆINSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA
Jelena Maraš

Broj zapisa: **17c21-a665f**

Kontrolni broj: **014ec-8cd98-4c2e9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinsko državno odvjetništvo u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.